

Vel. krajských lékařských rad a okresních lékařův pečovati o to, aby spořádalo další oddily správy léčební i doufá, že tím bude s to, aby těm soudním úřadům, jimž dosavadním zřízením nedostane se žádného lékaře na blízku, jej zaopatřilo; ono myslí sice podle dřívější zkušenosti, že lze domnívati se, že potřebě v lékařích, obzvláště mimo větší města tím způsobem se vyhoví, má však za to, že stanovné rozhodnutí o přiměřenosti tohoto zřízení třeba odložit, až se ze zkušenosti bude moci náležitě souditi o tom.

Toliko ve větších městech mocnářstva, t. j. ve hlavních městech korunních zemí smějí soudové v těch městech se nacházející k úkonům lékařství soudního ovšem používatí lékařův, kteří jsou v jiné státní službě; avšak budiž soudům těmto, obzvláště soudům krajinským schváleno, aby za příčinou svých rozsáhlejších obvodův soudních a za příčinou většího množství přiházejících se mnohdy nesnadných případův lékařství soudního měli zvláštního soudního lékaře.

Lékaři jsoucí ve službě státní, kteří dle učiněného návrhu jsou povoláni, aby soudním úřadům činili potřebné služby lékařství soudního, buďtež od nich považováni za stále ustanovené a vzhledem jich řídití se dlužno dle §. 119.

Poněvadž dle §. 118 vyšetřující soudce k ohlédání po pravidle má přibrati 2 znatele věcí i poněvadž jemu dle postávky I. §. 119 přináleží volení těch znatelův, bude se jemu v té příhodě, když jest potřeba druhé osoby znalé v té věci, museti zůstaviti povolání jí i ohledem na další přizvání znatelův, jimž společně s lékařem soudním jest ohlédati tu věc, není potřeba bližších ustanovení.

Ježto ale soudním úřadům kromě úkonův lékařských přísně soudních, které byly posud především vzaty v úvahu, potřeba jest ještě jiných lékařských přísluh, které se vztahují ku prohlídce jak do vězení právě přivedených, tak i uvězněných juž, k jich opatrování a léčení, když onemocní a t. d., ježto tyto služby dle rozličnosti soudův, velikosti jejich obvodu, jejich větší neb menší úřední činnosti mohou opět býti velmi rozličny; nedá se ustanoviti povšechné, pro všechny příhody platné pravidlo o zřízení, nýbrž vůbec je ta zásada, že ten lékař který jest ustanoven k tomu, aby při některém soudu zastával lékařské úkony primě soudní, má se též považovati za povoláného k tomu, by konal ostatní u soudu potřebné lékařské služby.

Kdyby toto ustanovení u toho neb onoho soudu nemohlo býti vykonáno,